

PSALMII 1-21

Octavian D. Baban

**TRĂIEȘTE SFÂNT ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI HRISTOS:
VALORILE ȘI STANDARDELE ÎMPĂRĂȚIEI**

Ghid de studiu biblic în cartea Psalmi

Psalmi 1-21

pastor Octavian Baban

Sumar

TRĂIEȘTE SFÂNT ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI HRISTOS: VALORILE ȘI STANDARDELE ÎMPĂRĂȚIEI

GHID DE STUDIU BIBLIC ÎN CARTEA PSALMI.....	1
PARTEA 1A: INTRODUCERE.....	3
Prezentarea Psalmilor.....	3
Studiul psalmilor.....	4
PARTEA 2A: GHID DE STUDIU BIBLIC.....	6
Iunie 2017.....	6
15 iunie, Psalm 1, 15, Cultivă un caracter armonios, 1:1.....	6
22 iunie, Psalm 2, Onorează-l pe Hristos ca Împărat, 2:10-12.....	8
29 iunie, Psalm 3-4, Fii liniștit în încercări, 3:5, 4:8.....	10
Iulie 2016.....	12
6 iulie, Psalm 5, Bazează-te pe călăuzirea Domnului, 5:8.....	12
13 iulie, Psalm 6-7, Verifică-ți faptele și motivele, 7:3-5.....	14
20 iulie, Psalm 8-9, Bucură-te de puterea laudei lui Dumnezeu, 9:1-2.....	16
27 iulie, Psalm 10-11, Nu uita că Domnul aude rugăciunile, 10:17-18.....	18
August 2016.....	20
3 august, Psalm 12-13, 17, Veghează asupra vorbirii curate, 12:3-4, 17:3.....	20
10 august, Psalm 14, 16, Caută părtașia celor sfinți, 16:2-3.....	22
17 august, Psalm 18, Fii fără vină și încrede-te în Domnul, 18:27-28.....	24
24 august, Psalm 19, Lasă gloria creației să te motiveze la sfințenie, 19:12-14 26 31, Psalm 20-21, Prețuiește sărbătorile sfinte, 20:7-9.....	28

Partea 1a: Introducere

Prezentarea Psalmilor

Psalmiile sunt cântări evreiești, care reflectă un gen combinat de rugăciune, poezie, și sfaturi de înțelepciune (genul sapiențial)¹. Ei exprimă o gamă largă de sentimente și gânduri, de la declarații de crez, la rugăciuni personale, la rugăciuni și cântări de sărbătoare națională, la portrete ideale ale bărbaților credincioși, ale familiei ideale, ale copiilor. Sunt psalmi de plângere (lamentație), psalmi de pocăință (penitență), psalmi de victorie, psalmi de înfrângere, psalmi de revoltă, chiar psalmi de blestem (imprecatorii), psalmi de mijlocire, de bucurie, de tristețe etc.

Psalmiile nu sunt doar poezie, ei conțin o teologie profundă, mulți privesc la creație, la destinul omului, la judecata lui Dumnezeu pe pământ și la dreptate, la viitor, la venirea lui Mesia – Hristos, la etapele istoriei omenirii, la judecata finală, la moștenirea eternă a celor sfinți. Epistola către Evrei (Evr.1,2) și evangheliile sinoptice (Mat.22:43-45, Mc. 12:36, Luca 22:42-44 etc), Faptele Apostolilor (Fapte 1:20, 2:25, 4:25 etc), precum și Pavel în diverse epistole ale sale, menționează direct psalmii atunci când descriu venirea Mântuitorului, când declară divinitatea Lui, când vorbesc despre arestarea, judecata, moartea, învierea și înălțarea lui Hristos, sau despre judecata divină, despre vremurile din urmă, starea omenirii etc. Psalmii sunt, așadar, și o carte despre Hristos. Isus i-a cunoscut, i-a citat și i-a cântat, în drum spre grădina Ghetsimane, în noaptea trădării, și probabil și în alte sărbători de Paște, împreună cu ucenicii sau singur (Mc. 14:26, Mat.26:30).

Psalmiile formează o carte, dar sunt compuși, de fapt, din cinci cărți mai mici:

Cartea întâi (Psalmi 1–41) și Cartea a doua (Psalmi 42–72), vorbesc despre David și împărăția sa, cei mai mulți fiind compuși de David;

Cartea a treia (Psalmi 73–89) și Cartea a patra (Psalmi 90–106) reflectă problemele israeliților din timpul exilului în Babilon; ei se referă adesea la închinarea la Templu, și la istoria lui Israel

¹ J.M. Boice, *Psalms*, Grand Rapids, MI: Baker Books, c1994-c1998, 2005; C.A. and E.G. Briggs, *A critical and exegetical commentary on the book of Psalms*. New York: C. Scribner's Sons, 1906-07; R.G. Bratcher & W.D. Reyburn, *A translator's handbook on the book of Psalms*. Helps for translators, New York, NY: United Bible Societies, 1991; C.C. Broyles, *Psalms*, New International Biblical Com. 11, Hendrickson, 1999.

Cartea a cincea (Psalmi 107–150) cuprinde psalmi post-exilici, reflectând rugăciuni și cântări de după întoarcerea din Babilon, adesea despre izbăvirea Domnului.

Rugăciuni asemănătoare cu psalmii au existat și la egipteni (de exemplu, imnul către Aten, de Ackhenaten, asemănător cu Psa. 104) și la hitiți (de exemplu, rugăciunile lui Mursili), ori mesopotamieni (Plângerea căderii cetății Ur și Psa. 137; cântările sumeriene numite balag, etc). David are însă meritul că folosește cântarea în nenumărate forme și cu diferite subiecte și o impune ca o formă de mărturie despre Dumnezeu și de dialog cu Dumnezeu. Influența lui este hotărâtoare pentru închinarea la Templu, pentru formarea corului de acolo, precum și pentru închinarea individuală. Duhul Domnului l-a inspirat să scrie, iar el, David, s-a bucurat să cugete profund la Legile Domnului, să stea în prezența Domnului, în rugăciune, și să compună aceste rugăciuni, care i-au inspirat pe mulți, așa încât în cele din urmă s-a alcătuit prezenta colecție de Psalmi biblici, care sunt o comoară pentru toți credincioșii.

Psalmi au mai mulți autori, în funcție de epocă, și dintre aceștia unii sunt amintiți pe nume, cum ar fi David, Solomon, Moise, fiii lui Asaf, fiii lui Core, Etan Ezrahitul, în timp ce altora nu li se menționează numele.

Istoric vorbind, psalmii au fost printre primele părți de scriptură traduse în limba română și neamul românesc i-a prețuit foarte mult.

Studiul psalmilor

În studiul psalmilor este bine să privim la autor, dacă este menționat, și la împrejurarea compunerii psalmului, când aceasta apare în titlu. Aceste detalii ne vor ajuta să privim rugăciunea în contextul ei inițial. Apoi este bine să observăm structura psalmilor pentru că uneori există elemente care se repetă, strofe sau idei, ca în orice cântare (strofe, refren), cuvinte și teme cheie.

Fiecare psalm este o invitație și o provocare să retrăim experiența celui care l-a scris, precum și, prin Duhul Sfânt, să vedem în ce fel cântarea vine și în ajutorul vieții noastre de rugăciune, în ajutorul experiențelor prin care trecem noi în prezent.

În cadrul aceste introduceri la Psalmi, studiul va privi la primii 21 de psalmi. Aceasta înseamnă o parcurgere a primei jumătăți a primei cărți de psalmi ai lui David (Psalmi 1-41).

Fiecare lecție are două secțiuni: una de explicații și de prezentare a temelor și una de aplicații. Nici una nu pretinde să acopere toate detaliile psalmului, ci dorește să fie un ghid în studierea lui. Citește psalmul cu atenție, meditează asupra lui, pune-ți întrebări despre

situația în care a fost scris, despre experiența psalmistului și despre inspirația divină. De ce a inspirat Dumnezeu psalmii și care este semnificația lor pentru noi?

Notează-ți versetele sau subiectele care ți se par relevante și roagă-te ca Domnul să îți dea putere să îți lași viața schimbată printr-o atitudine pozitivă în ascultare de Domnul.

Partea 2a: Ghid de studiu biblic

Iunie 2017

15 iunie, Psalm 1, 15, Cultivă un caracter armonios, 1:1,

Psalmul 1 este o introducere frumoasă și cuprinzătoare la Cartea Psalmilor. Este scris cu o mare dragoste de Dumnezeu, cu credință și cu dorința profundă de a căuta sfințenia, după voia Domnului. Autorul psalmului face din acest psalm o prefață la toată cartea Psalmilor, care urmează imediat după aceea, și te face să dorești să fii după voia lui Dumnezeu, oricine ai fi, bărbat sau femeie (chiar dacă el vorbește despre bărbatul credincios ideal). Tematic, există o corespondență frumoasă între psalmul 1 și psalmul 15, ambii arătând portretul ideal al omului după voia lui Dumnezeu.

Psalmul 1 se compune din două părți mari, soarta celor credincioși (1-3) și soarta celor necredincioși (4-6), care ar putea primi titluri diferite: Omul binecuvântat și omul rău, Calea bună și calea celor răi (1:6). Primele cuvinte ale acestor două secțiuni pot funcționa și ele ca două titluri: „Fericit este omul care...” și „Nu tot la fel este cu cei răi”.

La mijloc, psalmul folosește imaginea biblică a omului roditor care este ca un pom binecuvântat sau ca o viță binecuvântată, care apare și în Ier. 17:8, Ezech. 17:8, 10, 22-24; 19:10, 13; și 47:12b; în Psalm 92:12-14, precum și în Apoc. 22:2. Omul roditor, se hrănește cu apa și hrana Cuvântului divin (Iosua 1:8). Astfel, deosebirea între omul sfânt și cel rău, este ca deosebirea dintre un pom roditor și pleava grâului (3-4). Pleava este uscată, nu are sevă, nici viață, nu aduce roadă.

Un om cu un caracter sfânt se separă clar de influența vieții de păcat. El se ferește de trei lucruri: de sfatul rău, de asocierea păcătoasă și de participarea la acțiunile oamenilor care îl sfidează pe Dumnezeu. Aceste trei cerințe (sfatul, calea, scaunul) sunt, de fapt, foarte stricte (1:1). Augustin, unul din părinții Bisericii primare, spunea că numai Mântuitorul Isus s-a ridicat la înălțimea psalmului 1 (nici Avram, nici Moise, nici David nu s-au putut atinge această sfințenie și integritate a caracterului). Dar, dacă nu putem fi perfecți, măcar să țintim cu credincioșie și pocăința la standardele Domnului!

Psalmul dă, apoi două direcții clare legate de Legea Domnului (2): o direcție estetică (să îți placă Cuvântul Domnului) și o direcție etică (să cugeți zi și noapte la Legea Domnului). Citirea cu plăcere a Bibliei și meditația la cuvintele Domnului, te vor hrăni cu înțelepciune și îți vor da putere spirituală, o nouă bucurie. Statul în prezența Domnului este înviorător, re-clădește prioritățile, plăcerile, dorințele, deciziile, motivează la perseverență.

De abia atunci devenim oameni cu viziune, cu perseverență, cu roade bune (Duhul Sfânt este Cel ce ne ajută să aducem roadă bună în caracterul nostru). 1:3 ne arată poziția și profilul omului după voia lui Dumnezeu: este ca un pom roditor, lângă râul vieții (prezența Domnului), și care aduce rod la timpul său, cu bun succes în toate.

Psalmul 15 se concentrează și mai mult pe caracterul oamenilor credincioși. Fă o listă cu trăsăturile plăcute lui Dumnezeu și aplic-o la propria persoană: credincioșii sunt oameni de caracter, au o vorbire aleasă și spun adevărul, nu bârfesc și nu aduc acuzații false, au valori sufletești înalte și evaluează corect oamenii și prietenii, sunt integri și își țin cuvântul dat, folosesc resursele cu înțelepciune și onestitate, nu urmăresc foloase financiare necuvenite și nu primesc mită ca să dea decizii incorecte. În psalmul 15, omul ideal este neclintit ca o stâncă și este invitat pe muntele sfânt al Dumnezeu, în adunarea celor credincioși.

Viața oamenilor „răi” (aceasta este denumirea folosită de psalmul 1), este împotriva acestor cerințe. Cei răi nu sunt drepecți, nu spun adevărul, sunt înșelători și, de aceea, vor fi copleșiți de vinovăție, în ziua judecării. Ei nu se vor putea justifica înaintea Domnului.

Psalmul 1 și psalmul 15 ne spun că Domnul cunoaște nu numai faptele noastre, ci, în mod profund, caracterul și intențiile tuturor, și buni și răi. Cultivă un caracter după voia lui Dumnezeu.

Aplicații:

Cum crezi că închinarea și citirea Bibliei te pot ajuta în creșterea în caracter?

Ai experimentat situații când prioritățile, deciziile ți s-au schimbat după ce ai stat în rugăciune? Poți împărtăși cuiva această experiență?

De ce oamenii lipsiți de credință și ascultare de Domnul sunt asemănați cu pleava dusă de vânt?

În dreptatea Sa, Domnul analizează și cunoaște în profunzime gândul și calea celor buni, precum și a celor răi. Ce consecințe are acest fapt?

Cum se clădește mărturia bună a celui credincios, prin declarații verbale și vestirea evangheliei sau și prin etica vieții? De ce?

22 iunie, Psalm 2, Onorează-l pe Hristos ca Împărat, 2:10-12

La fel ca psalmul 1, nici psalmul 2 nu are o introducere care să menționeze autorul și situația în care a fost compus. Cei doi psalmi se completează bine însă și se citeau adesea împreună, deoarece psalmul 1 începe cu o binecuvântare, iar psalmul 2 se încheie și el cu o binecuvântare (fericire).

Psalmul 2 este un psalm regal citit la încoronarea regelui, și vorbește în mod profetic și despre domnia lui Mesia într-o lume care nu este gata să îl recunoască și să îl primească. Psalmul 2 este citat în Fapte 4:25-26, 13:33, și în Evrei 1:5, 5:5. Imaginea conducătorului care judecă neamurile cu un toiag de fier apare și în Apocalipsa 12:5, 19:15 (vezi și 2:27).

Așa cum se vede și în Fapte 4:25-26, psalmul afirmă o perspectivă veșnică, a lui Dumnezeu care ia decizii eterne și veghează asupra împlinirii lor în istorie. Dumnezeu Tatăl discută cu Fiul veșnic, în cadrul Sfintei Treimi, despre cum va avea loc întruparea Fiului și cum se va așeza domnia dreptății prin împărăția lui Hristos.

Domnia lui Hristos este importantă pentru că ea cuprinde tot Universul creat, pentru eternitate. Să privim la ce subliniază psalmul 2 despre domnia lui Hristos:

- a. Multe din popoarele lumii și din liderii lor, fiind afundați în păcat, nu doresc domnia lui Hristos peste ei (1-3); li se pare că regulile lui Dumnezeu și ale lui Hristos sunt ca niște lanțuri și sunt gata de răzvrătire. Cum te simți tu: iubești domnia lui Hristos sau o simți ca o limitare, ca un lanț care te leagă?
- b. Dumnezeu nu are alt plan decât să instaureze domnia sfântă a lui Mesia peste întreaga lume, chiar dacă popoarele păgâne se răzvrătesc (4-9). El râde de această revoltă și are forța dreptății de partea Sa, precum și urgia condamnării și a pedepsei. Mesia este Unsul divin (6), El ascultă de Tatăl ca Fiul (Hristos, v.7), și Tatăl promite ferm sprijinirea totală a domniei Sale (Cel născut, cel întronat, 8-9). Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt conduc lumea și își vor schimba planul de sfințenie și dreptate.
- c. Îndemnul general al psalmistului este la ascultarea de Domnul și la cinstirea domniei lui Hristos - Mesia (10-12; unii spun că aici e glasul specific al Duhului Sfânt, care îl glorifică pe Fiul). Cinstirea domniei lui Hristos conduce la înțelepciune, învățătură, dreptate, slujire cumsecade și ascultare de Dumnezeu, la închinare cu bucurie - dar și cu reverență, la respect față de autoritatea și dreptatea Domnului.

Cei ce îl onorează pe Hristos, în viața personală și în public, și se încred în Domnul vor fi binecuvântați: ferice de ei!

Aplicații:

Ce înseamnă, în vs. 1, descrierea revoltei popoarelor drept o cugetare la „lucruri deșerte”?

Este adevărat că esența păcatului este răzvrătirea față de Dumnezeu? Cum se vede această răzvrătire la nivel personal și la nivel de națiune, în multe din popoarele lumii?

Care este atitudinea lui Dumnezeu față de răzvrătirea păcătoasă a popoarelor față de conducerea lui Hristos? Poate Dumnezeu râde și poate să își ironizeze oponenții? Are El puterea să îi aducă pe toți la judecata mâniei Sale? Cum poate acest lucru să îți informeze (sau formeze) principiile tale politice și viziunea de viață? Va fi învinsă Împărăția lui Dumnezeu de abuzurile și setea de stăpânire a oamenilor răzvrățiți față de Dumnezeu?

Cum ar trebui să se vadă în închinare și bucuria mântuirii și onorarea domniei glorioase a lui Hristos?

Cum ar trebui să se vadă onorarea domniei lui Hristos în viața personală și în viața Bisericii?

Cum ascuți tu, în viața ta personală de Hristos, în detaliile zilnice? Poți da exemple?

În care lucruri ții cont de domnia lui Hristos și în care nu ții seamă? Până unde merge ascultarea ta de Dumnezeu?

Ce înseamnă în Biblie imaginea stăpânirii cu toiag de fier, peste popoarele văzute ca oale de lut?

Ce înseamnă în v. 11, expresia „slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă, tremurând”? Dar în v. 12 expresia „dați cinste Fiului, să nu se mânie...!” (unele traduceri spun „sărutați (picioarele) Fiului, să nu se mânie...”, sau „puneți-vă în genunchi la picioarele Fiului, să nu se mânie”).

29 iunie, Psalm 3-4, Fii liniștit în încercări, 3:5, 4:8

Psalmii 3-4 folosesc un limbaj militar (Psa. 3) și regal (Psa. 4), care corespunde cu situația anuțată în titluri: David este înconjurat de vrăjmași și își caută (și găsește!) scăparea la Domnul. Psalmii sunt compuși în situația în care David fugea de fiul său Absalom care urmărea să-i ia viața și împărăția, iar rugăciunea lui personală a devenit reprezentativă pentru poporul Israel și, de asemenea, și pentru dificultățile credincioșilor de azi.

În diverse comentarii, psalmul 3 este numit „rugăciunea de dimineață” (vezi 3:5, „mă culc, adorm și mă trezesc”), în vreme ce psalmul 4 este numit „rugăciunea de seară” (4:8, „mă culc și adorm în pace”). Amândoi psalmii ilustrează același mare adevăr: încrederea în Dumnezeu este o mare binecuvântare în necazuri. Ce ne învață ei, practic?

1. Chiar atunci când ești înconjurat de multe probleme și ai mulți adversari, Domnul îți este scut, ajutor, glorie. Lui poți să i te rogi și să îi spui necazul – și El te ascultă (3:1-4; 4). Numărul adversarilor și strigătele lor sunt, adesea, intimidante, dar relația personală de prietenie cu Dumnezeu este singurul mijloc de refacere sufletească, de încurajare, de rezistență în dificultăți (#*rezist*). Domnul ascultă rugăciunea și răspunde (uneori, răspunsul poate fi cel așteptat, alteori altul).
2. Relația de încredere în Dumnezeu îți poate modifica întregul comportament. Cine se încrede în Dumnezeu (3:5-6, 4:8), doarme liniștit în mijlocul stresului și al atacurilor. De fapt, nu absența dușmanilor contează, ci prezența lui Dumnezeu lângă tine. Fii conștient de dragostea lui Dumnezeu, prețuiește-o, încrede-te în El, caută sfințenia, fii încurajat de prezența Lui (4:3-4, 5-6). Ești fericit atunci când ești în prezența Domnului și ai ajutorul Lui, nu atunci când nu ai probleme (4:6).
3. La Domnul este scăparea, El poate opri forțele răului (3:7-8). Deși creștinilor Domnul nu le-a promis o împărăție pământească (Ierusalimul cel nou, într-un nou Univers), Domnul este gata să vină și în ajutorul nostru. Psalmul în sine, nu promite uciderea vrăjmașilor, ci oprirea lor. Roagă-te pentru mântuirea vrăjmașilor, ca să își schimbe viața și să fie transformați. De exemplu, persecutorul Saul a fost transformat în apostolul Pavel, prin intervenția Domnului în viața lui.

Aplicații:

Uneori dușmanii vin din exterior, alteleori creatorii de necazuri pot veni din propria ta familie, ca în cazul lui David: ești pregătit să stai drept, să ai o mărturie frumoasă, de om credincios, să te rogi pentru ei? Cum s-a purtat David cu Absalom?

Una din experiențele mari ale vieții este să eviți dificultățile, să le prevezi, să le rezolvi înainte ca să se instaleze deplin. Există însă și situații greu de prevăzut, independente de noi, în care te confrunți direct. În aceste cazuri este important să ceri ajutorul Domnului și să îți păstrezi liniștea prin credință. Te-ai întâlnit cu asemenea situații? Cum a fost?

Ce mărime are Dumnezeu, ca sursă a bucuriei tale, pe scara satisfacțiilor tale? Psalm 4:7 spune că Domnul îi dă mai multă bucurie lui David decât au popoarele la petrecerile de recoltă îmbelșugată, cu mâncare și vinuri. Putem spune și noi la fel? De ce?

Iulie 2016

6 iulie, Psalm 5, Bazează-te pe călăuzirea Domnului, 5:8

După o copilărie fericită și o adolescență cu încercări – dar și cu împliniri mari, David a devenit un om care a purtat multe bătălii în numele Domnului și a cunoscut în tinerețe prigonirea, fuga de adversar, acuzațiile mincinoase, nedreptatea socială. A făcut cu bine față la toate, uneori cu teamă și soluții neașteptate și, din nefericire, el însuși, la aproximativ 50 de ani, a comis o mare nedreptate (păcatul față de Urie și Batșeba). Este adevărat însă că s-a pocăit profund de această greșeală (psalm 51).

Marea lecție a lui David pentru noi este ca, în greutăți, să te încrezi în Domnul, să cauți prezența Domnului, să cauți sfințenia și dreptatea, pocăința, și așa să aștepti călăuzirea Sa. În privința aceasta, Psalmul 5 are câteva cerințe importante pentru atitudinea noastră:

1. Roagă-te cu încredere. Rugăciunea este un dialog real între noi și Dumnezeu. David înalță rugăciuni dimineața (5:3), îl numește pe Domnul: „Împăratul meu și Dumnezeul meu” (5:2) și așteaptă răspunsul lui Dumnezeu. Rugăciunea nu este doar o descătușare a durerilor personale, o defulare, ci este un dialog real între noi și Dumnezeu. David spune că el se roagă, își spune plângerile și suspinurile, apoi așteaptă răspunsul Domnului. Evrei 11:6 spune că „fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută”.
2. Caută curăția și sfințenia (4-6). Domnul nu răspunde celor care fac răul, nelegiuirea, care înșală, care sunt gata să ucidă. El este împotriva celor care fac comploturi, pun capcane nelegiuite și împotriva celor lingușitori (9-10). Între celelalte, linguseala nu pare un păcat mare, dar este totuși un fel de înșelătorie. Politețea și diplomația pot fi calități de dorit, dar linguseala, complotul, sfatul rău și minciuna (mărturia mincinoasă) sunt nelegiuiri clare, nu forme de relații sociale admisibile. Un creștin ar trebui să se ferească de ele.
3. Caută închinarea cu temere și respect (5:7). Domnul răspunde închinătorilor sinceri, în Duh și în adevăr. Dacă închinarea vine doar de pe buze, nu din inimă, nu sunt șanse multe de un răspuns din partea Domnului.
4. Cere Domnului izbăvire și călăuzire. David cere călăuzire aici dintr-un motiv aparte: „din pricina vrăjmașilor mei” (5:8; vezi și Psalm 27:11, 69:11). Într-adevăr, în confruntările cu cei răi ai nevoie de călăuzire divină, ca să știi în ce parte să mergi, ce cale de

acțiune să adopți etc. Domnul nu o dă oricum, are niște condiții: când ești în dificultăți, fii curat și sfânt, închină-te în adevăr și atunci vei primi călăuzirea Domnului. Atunci vei experimenta bucuria Domnului (5:11).

Aplicații:

Este posibil să dialoghezi cu Domnul în rugăciune sau este un monolog: noi vorbim și El ascultă? De ce da, de ce nu?

Cum poți să aștepti răspunsul Domnului, cum este mai bine să aștepti?

Care sunt condițiile călăuzirii, în Psalmul 5?

De ce este importantă o închinare curată?

Ce greșeli urăște Dumnezeu la oamenii prigonitori, în Psalmul 5?

În ce fel poate fi Domnul un scut pentru cei credincioși, conform Psalmului 5?

13 iulie, Psalm 6-7, Verifică-ți faptele și motivele, 7:3-5

Psalmi 6-7 sunt doi psalmi înrudiți, de plângere și îndurare (Psa. 6) și, respectiv, un strigăt după dreptatea Domnului (Psa. 7). Ambii se cântau în mod deosebit: psalmul 6 se cânta pe o tonalitate joasă, cu o harfă specială cu 8 corzi, iar psalmul 7 este, și el, o cântare de jale (încearcă să cânti psalmul 6 pe note joase, ca să simți efectul). În mod special, psalmul 6 este un psalm de penitență – primul de acest fel din Psalmi, o cerere de iertare alături de alți psalmi cum sunt psalmii 32, 38, 51, 102, 130, 143.

Cum ai putea să treci cu bine printr-o astfel întristare sau supărare? Psalmul 6 ne învață două lucruri de bază:

- a. Mărturisește Domnului întristarea ta! (6:1-7). Uneori supărarea poate avea efecte fizice (David simte regretul în oase, plânge, nu doarme bine noaptea, simte că îmbătrânește). Domnul poate da vindecare și liniște (2). Nu uita lauda și închinarea (5).
- b. Încrede-te în Domnul (Psa. 6:8-10; aici se schimbă starea de spirit a rugăciunii). Chiar dacă Domnul te apasă pentru greșelile și păcatele făcute, pocăiește-te și așteaptă iertarea lui și eliberarea.

Ce atitudine să ai când treci prin prigonire? Psalmul 7 ne învață să privim la noi înșine și apoi la dreptatea Domnului:

- c. David își verifică acțiunile și motivațiile atunci când cere izbăvire de la Domnul (Psa. 7:3-5). Se verifică să nu fie el însuși unul care îi prigonește pe alții și îi lovește pe alții cu fapte nelegiuite.
- d. David se bazează pe judecata Domnului. El știe că Dumnezeu nu se uită doar la fapte, ci și la inima și interiorul omului (Psa. 7:9-10, inima și rinichii). Doar El va scoate la lumină și va judeca corect toate nedreptățile. Totuși, până atunci, fiecare generație are încercările ei, provocările ei și luptele ei.

Psalmul 7 are două metafore importante. Prima metaforă descrie premeditarea și nașterea răului (răul este conceput, dezvoltat, apoi născut – adică, înfăptuit, 7:14-16). De aceea, răul trebuie evitat, pentru că el nu se întâmplă accidenta, ci implică un proces de creștere. Procesul poate fi redirecționat de Dumnezeu (cel rău face o groapă, o sapă, dar cade el în ea, 7:15).

A doua este metafora vânătorului care își prinde vânatul (7:11-13). Domnul este comparat cu un vânător care pornește să îl prindă pe cel rău: își ascute sabia, își încordează arcul și ocheste, și lansează săgețile pedepsei asupra celui care nu se pocăiește. Dacă cel rău s-ar pocăi la timp, Domnul l-ar ierta și nu l-ar mai lua la țintă... Verifică-ți, deci, faptele și motivațiile, ca să fii iertat și înnoit!

Aplicații:

Uneori, povara păcatului nemărturisit și neiertat este foarte mare. Efectele acestei apăsări pot fi asemănătoare cu cele ale depresiei: nu-ți mai vine să ieși din pat și să te îmbraci, nu mai vrei să mergi nicăieri afară din casă, ești prea obosit să faci curat, să-ți duce copiii la școală, să mergi la Biserică, să citești Biblia, chiar și să te rogi... Te rogi pentru iertare? Îți mărturisești păcatul?

Cum sunt este de folos, în acest context, 1 Ioan 1:9-10 „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire. Dacă zicem că n-am păcătuit, îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi”.

De ce lasă Dumnezeu să existe nedreptate?

De ce sunt menționați rinichii și inima, în 7:9-10?

20 iulie, Psalm 8-9, Bucură-te de puterea laudei lui Dumnezeu, 9:1-2

Psalmul 8 laudă măreția Domnului în creația sa și, în același timp, privește la destinul glorios al omului, în vreme ce psalmul 9 laudă dreptatea Domnului, care domnește peste oameni și îi învață dreptatea Sa. Psalmul 8 este compus ca un sandwich, vorbind despre gloria Domnului la început și sfârșit (v. 1-2 și v. 9), iar la mijloc, de destinul omului (v. 3-4, micimea lui; v. 5-8, măreția lui). Psalmul 9 are strofele în ordinea literelor din alfabetul ebraic (fiecare strofă începe cu o literă) și, împreună cu psalmul 10 acoperă întregul alfabet. Prin ei David ne invită să îl lăudăm pe Domnul și să descoperim câteva adevăruri de bază ale închinării:

1. Bucură-te de puterea lui Dumnezeu! Psalmul 8:2 este citat de Domnul Hristos, în Matei 21:15-16, la intrarea în Ierusalim, din ultima săptămână înaintea Crucii, iar 8:4-5 este citat în Evrei 2:5-9, în contextul discutării întrupării lui Isus și a destinului omului (Dumnezeu a făcut lumea viitoare pentru oameni, nu pentru îngeri, iar omul este mai pe jos de îngeri doar pentru o scurtă vreme). Ambele citate arată că împlinirea viziunii psalmului 8 are loc în Hristos. În mod uimitor, pruncii au lăudat intrarea lui Isus în Ierusalim și lucrarea mântuirii, în vreme ce adulții iudei, farisei, saducheii și cărturarii, erau gata să o respingă (vezi 8:1-2). Chiar dacă cei religioși ai vremii au devenit vrăjmași ai lui Isus și gata de răzbunare, Dumnezeu și-a scos lauda prin inima sinceră a copiilor. Copiii își păstrează sinceritatea și lauda neprefăcută. Dumnezeu acționează la timpul Său, și i se cuvine toată lauda! De asemenea, să nu uităm că, în ce privește destinul nostru, Isus, Fiul întrupat este cel dintâi care a ajuns la gloria cerească, prin înviere. Și pe noi, frați ai lui Isus într-o omenire, Domnul ne-a chemat să îl reprezentăm pe pământ cu cinste și onoare (8:3-9).
2. Laudă dreptatea Domnului și judecățile lui! În psalmul 9 este scoasă în evidență domnia dreaptă a lui Dumnezeu (9:1-4). Domnul este un judecător drept (4, 7-8). El poate judeca și persoanele individuale și popoarele întregi (5-6, 16, 17). Domnul, chiar dacă întârzie în răsplătiri, nu îl uită pe cel nenorocit și prigunit (18). Împărăția omului este supusă împărăției Domnului și dreptății lui (9:19-20).

Puterea Domnului este motiv de înviorare spirituală, o încurajare în rugăciune. Merită să vii la Domnul cu toate problemele, pentru că El poate și vrea să intervină – întotdeauna la timpul Lui.

Aplicații:

Ce responsabilități are omul, dacă Dumnezeu l-a pus stăpân peste planeta aceasta (8:4-8)? Care este destinul final al omenirii?

Cum își slăvește și astăzi Dumnezeu numele Său prin mărturia copiilor? Cum trebuie educați copiii ca să înțeleagă voia Domnului?

Cum intervine Domnul pentru eliberarea celor nedreptățiți (9:1-4, 9-10, 11-14, 18-19)?

Cum intervine Domnul pentru pedepsirea celor necredincioși și asupritori (9:5-9, 15-17, 19-20)?

Ai experimentat vreodată în vreun fel că lauda adusă Domnului poate fi o putere spre vindecare sufletească, poate aduce curățire în închinare și o bună re-așezare în voia lui Dumnezeu?

27 iulie, Psalm 10-11, Nu uita că Domnul aude rugăciunile, 10:17-18

Psalmul 10 este o cerere de dreptate, în confruntarea cu cei nelegiuți din poporul Israel. Dacă psalmul 9 se referă la Israel și problemele sale internaționale, psalmul 10 se referă la problemele și nedreptatea din țară. Tot la nevoia după ajutorul Domnului, în mijlocul nedreptății, se referă și psalmul 11 (este mai scurt, dar are un mesaj foarte puternic).

Psalmii 10 – 11 au un mesaj extrem de actual și pun întrebarea: cum poți să faci față nedreptății și prigonirii? Ce resurse ai? Ce abordări adopți? Ce trebuie să faci atunci când ți se pare că Dumnezeu este departe, că se ascunde și că ești singur la vreme de necaz? Oare există oameni care nu au experimentat aceste trăiri, astfel de situații? Să privim la câteva adevăruri de bază în rugăciunea de așteptare a izbăvirii Domnului:

- A. Îndrăzneala și bunăstarea celor fără credință te pot zdruncina. Ei sunt aroganți (2-4; sunt mândri, fac caz de poftele lor, binecuvintează cu cuvinte false – adică blestemă, nu au loc pentru Dumnezeu în mintea lor), sunt prosperi (5; sunt bogați și îl desconsideră pe Domnul), sunt siguri pe ei (6), sunt defăimători și amenințatori (7), sunt violenți și lipsiți de credință, batjocoritori (8-11; aici apar trei metafore: asasin, vânător, leu). Oamenii care se poartă așa sunt fie ateii, fie „atei-în-fapt”, adică ei pot spune „noi credem în Dumnezeu”, dar se poartă ca și cum Dumnezeu nu există, nu îi pasă de nimic, ori nu contează. Și psalmul 11:1-3 descrie batjocura celor asupritori. Ei nu cred că la Domnul este scăparea și îi strigă celui credincios să fugă în munți ca o pasăre vânată, pentru că totul este în mâna celor răi, iar neprihăniții nu mai pot face nimic când zidurile cetății încep să se surpe...
- B. Dumnezeu este vrednic de încredere. Crezi că nu mai contează dacă ești drept? Sau crezi că oamenii răi își vor vedea planurile împlinite, fără excepție? Ai ajuns să nu mai speri în nimic bun? Psalmul 10:12-18 dă câteva răspunsuri pentru astfel de situații: are sens să te rogi, pentru că Dumnezeu ascultă rugăciunea, El nu îi uită pe cei nenorociți, El vede necazul și suferința, El le dă rezistență sufletească, El va face dreptate ca un Împărat atotputernic. Domnul le întărește inima celor credincioși ca să facă față opresiunii (10:17-18). Răspunsul celui credincios apare și în 11:4-7. Domnul este drept și domnește în ceruri, peste tot Universul. Domnul privește la tot ce se întâmplă între oameni, ne verifică pe toți, ne vede pe toți (11:4). Uneori, Domnul lasă dificultăți în viața celor neprihăniți ca să îi testeze, să îi curețe,

să îi purifice, dar îi respinge pe cei ce fac nelegiuiri și nedreptăți, și îi va pedepsi (11:5). Pedepșa celor răi va fi focul nimicitor (11:6), dar cei drepecți vor fi răsplătiți să stea în prezența Domnului, să îi vadă Fața glorioasă.

Psalmii 10 și 11 tratează o problemă foarte acută și astăzi, într-un mod foarte realist. Ei recunosc gravitatea abuzului și corupției, a necinstei, dar afirmă integral și încrederea în acțiunea dreptății Domnului. Trebuie să îți pui nădejdea cu tărie în Domnul și să nu uiți că El ascultă rugăciunea.

Aplicații:

Te-ai simțit vreodată ca și cum Dumnezeu este departe și se ascunde, și nu te aude? Ce crezi că trebuia să faci?

Psalmii sunt scriși înainte de Domnul Isus. În ce fel domnia cerească a Mântuitorului și prezența Duhului Sfânt ne ajută să nu fim dezorientați când vedem nedreptățile din jurul nostru?

Ce cuvinte din 10:14,17 și 11:4 arată că Dumnezeu este prezent și știe ce se întâmplă?

Citește 2Petru 3:9, „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii, ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”. Crezi că acest pasaj ne ajută să înțelegem mai bine dreptatea lui Dumnezeu?

În ce fel suferirea răului poate să aducă o mărturie bună a credinței în Dumnezeu și a curăției? Citește 2 Tesaloniceni 1:4-9; ce spune această Scriptură?

Într-o societate democratică există și mijloace civile, legale, de luptă împotriva nedreptății. Pe care din ele le poate folosi cu rezultate bune un credincios?

Psalm 10:18 (vezi și 9:19), afirmă ceva important despre omul păcătos. Psalmistul se roagă ca Domnul să intervină, iar omul cel din pământ să nu mai răspândească groaza. Este trist că un om slab răspândește groaza. Ar trebui să reflectăm în alte feluri chipul lui Dumnezeu în noi.

August 2016**3 august, Psalm 12-13, 17, Veghează asupra vorbirii curate, 12:3-4, 17:3**

Cei trei psalmi selectați pentru pentru studiu, 12-13 și 17, se ocupă de două probleme majore din viața omenească: vorbirea curată și așteptarea izbăvirii Domnului.

Psalmul 12 și 13, atrag în mod deosebit atenția asupra importanței vorbirii. Când pier oamenii evlavioși și credincioși din țară, pier și vorbirea aleasă, cu miez. Rezultatul este o societate unde minciuna și falsul aduc dezbinare și suferință, o societate și, respectiv, o Biserică cu probleme.

Vorbirea, cuvântul este unul din marile daruri ale lui Dumnezeu pentru oameni. În privința aceasta omul se aseamănă cu Dumnezeu. Dumnezeu a creat lumea prin cuvânt și a dat nume ființelor. Puterea și sfințenia cuvintelui sunt ale lui. Apoi, i-a dat darul vorbirii și lui Adam și i-a dat ocazi să dea nume tuturo viețuitoarelor, să îi dea nume Evei, apoi împreună cu Eva, să dea nume copiilor lor; a primit darul vorbirii ca să vorbească cu Dumnezeu și să comunice între oameni, etc. Pentru alte ființe vorbirea este ceva cu totul neobișnuit, un miracol, dar pentru om, vorbirea este un dar și o binecuvântare.

Din nefericire, cuvintele pot să fie atât de ușor pervertite! Vorbirea poate să devină un blestem. O comunitate în care nu există puritate în cuvinte, în care nu există forță în promisiuni, în jurăminte, în asigurări, este o comunitate unde caracterele sunt deformate, unde încrederea s-a erodat, iar relațiile se dezintegrează. Iată problemele unei astfel de comunități: în ea domnește minciuna, linguşeala, inima prefăcută, aroganța, violența și o exacerbată siguranță de sine, o comunicare mass-media mincinoasă, care stăpânește prin manipulare (12:1-4). În 17:10, cei răi au inimi impenetrabile, închise și cuvinte arogante. Când comunicarea este înșelătoare, cei răi mișună fără restricții (12:7).

Prin comparație, cuvintele Domnului sunt foarte curate și foarte valoroase, ca argintul curățit de 7 ori în cuptor (12:6). În 17:1, 3, David arată că și el caută vorbirea neprefăcută, sinceră, și vrea să asculte cuvintele Domnului (17:4).

Putem să ne întrebăm, atunci, ce calitate și ce efecte au cuvintele noastre? Cât de mult motivează spre bine sau spre rău? Spunem adevărul, suntem onești sau ipocriți, suntem moderați sau aroganți, suntem transparentți sau manipulatori? Fă o verificare asupra calității cuvintelor tale în comunicarea de acasă, din familie, de la biserică, între prieteni, și la serviciu.

Psalmul 13 este psalmul așteptării izbăvirii Domnului, pentru că în primele versete se repetă de mai multe ori întrebarea „până când” sau

„cât de mult”: „1. Până când, Doamne, mă vei uita neîncetat? Până când îți vei ascunde fața de mine? 2. Până când voi avea sufletul plin de griji și inima plină de neazuri în fiecare zi? Până când se va ridica vrăjmașul meu împotriva mea?”

Ce ar trebui să se întâmple în perioada când aștepti intervenția Domnului? Este un timp în care să crești în comuniune cu Dumnezeu, în care să recunoști muștrările Lui, să îți acordezi viața cu voia Lui, și să înveți să te încrezi în El. Psalmul 13 se încheie cu una din cele mai frumoase declarații din toată Biblia. După a mărturisit Domnului neazurile sale, David spune: „Eu am încredere în bunătatea Ta, sunt cu inima veselă, din pricina mântuirii Tale: cânt Domnului, căci mi-a făcut bine!” (13:5-6). Vorbirea curată și inima curată se transformă într-o inimă veselă și în cântare, din cauza binecuvântărilor Lui.

Aplicații:

Încearcă să construiești o listă de acțiuni pozitive, în contrast cu lista din 12:1-4. Cum ne putem îmbunătăți vorbirea?

Adu-ți aminte de Efeseni 5:19. În ce fel este relevant îndemnul de aici prin comparație cu Psalmul 12?

Gândește-te la comunicarea de acasă, din familie: ce ar putea fi îndreptat în ce privește tonul, subiectele, vocabularul abordare? Sunt cuvintele tale curate și valoroase? Vindecă ele sau rănesc? Așteaptă cei din familie să îți audă vocea sau nu chiar?

Ce verset din acești psalmi crezi că ar putea reprezenta un motto valoros pentru vorbirea ta și pentru viața ta?

10 august, Psalm 14, 16, Caută părtășia celor sfinți, 16:2-3

Cine îți sunt prietenii? În a cui companie îți petreci timpul, cu cine te asociezi, te distrezi, ori mergi la munte, ori la o plimbare? Cu cine îți sărbătorești ziua de naștere sau revelionul, sau Crăciunul, sau Paștele? Cu cine mergi la închinare – și unde? Cât de mult te identifici cu sesiunile de team-building de la serviciu? Cât de refăcut te întorci din ele și cu ce motivații și apetituri?

Iată întrebări care fac parte din testul caracterului tău într-o lume variată, care nu este aproape de Dumnezeu. Creștinul este prezent și în lumea vieții creștine, dar și în lumea seculară. Care este raportul de timp între aceste două existențe și cum funcționează alianțele sufletești din fiecare domeniu? Cum îți organizezi viața, așa încât să ai timp, tu și familia ta, de o viață echilibrată și să faci loc relațiilor frumoase, cu oameni și familii de credincioși, să ai o viață frumoasă de închinare și de mărturie creștină? Cum menții celelalte relații sociale la un nivel acceptabil?

Psalmul 14 constată și deplânge starea decăzută a oamenilor din societate. Oamenii nu îl mai caută pe Dumnezeu, nu mai cred în existența Lui, și de aceea trăiesc în fapte de plâns. Este adevărat că pot exista oameni atei, dar morali, până la un punct, dar etica lor este limitată, relativă. Respectul vieții și respectul legii, al dreptății, precum și respectul autorității vin din Dumnezeu. El este modelul cinstei și sfințeniei, precum și sursa ei. Dacă există oameni fără credință mai dreپți decât cei credincioși, atunci ei sunt o critică aspră, a ipocriziei care pune stăpânire peste unii credincioși.

Mesajul psalmului 14 este important, încât este preluat în întregime și de psalmul 53. El este citat și în Romani 3:10-12. În final, el este totuși pozitiv, arătând că Dumnezeu se descoperă pe Sine în mijlocul celor neprihăniți (14:5-6), și că mântuirea vine de la El (14:7).

Precizările despre compania în care este bine să te găsești vin însă, în psalmul 16: „Sfinții care sunt în țară, oamenii evlavioși, ei sunt toată plăcerea mea” (16:3). Ca să fie motivat pentru o viață sfântă, David face trei lucruri importante: el caută compania oamenilor sfinți, păstrează în inimă adevărul că Domnul este moștenirea noastră (16:5-8; cugetă la aceasta ziua și noaptea, se bucură de prezența Domnului, se încrede în El) și, de asemenea, păstrează nădejdea învierii (16:9-11; o profeție mesianică).

În concluzie, iată cum poți supraviețui într-o lume unde se domnește necredința, violența, aroganța: bucură-te în prezența Domnului și caută asocierea cu oamenii dreپți, cu cei credincioși, cu oamenii de caracter.

Aplicații:

De ce necredința este asociată cu nebunia și cu pierderea minții (14:1, 14:4)?

De ce, uneori, există creștini cu o viață cu standarde mai joase, mai necinstiți decât unii atei?

Cât de conștienți suntem că Domnul este moștenirea noastră, și în relația cu El se găsește tot viitorul nostru?

Cine sunt oamenii din anturajul tău? Ce calități au?

Credința în înviere îți construiește principii înalte de viață, de etică. Citește și 1 Corinteni 15. Ce principii etice ies la lumină și se impun, dacă tu crezi, într-adevăr, în înviere?

17 august, Psalm 18, Fii fără vină și încrede-te în Domnul, 18:27-28

Până acum psalmii au fost mai degrabă scurți, miniaturali. Acesta este primul psalm mai lung, cu 50 de versete. Este un psalm al victoriei, al eliberării, o cântare de biruință în care David se roagă cu încredere Domnului, Stânca vieții lui, Marele lui Ajutor în luptă. Este un psalm regal, despre împărat și împărăția lui și un psalm mesianic, în același timp. Provocarea psalmului este să privim la Domnul în încercările noastre, chiar dacă nu suntem regi și regine, și să învățăm de la David atât din încrederea lui în Domnul, cât și din recunoștința și cântarea lui de laudă, să ne încredem în Hristos care ne dă biruința.

Psalmul se aseamănă mult cu cântarea lui David din 2 Samuel 22 (vezi și psa. 144), spusă la sfârșitul vieții lui David, și au multe în comun: introducerea, temele, cuvintele. Astfel, psalmul 18 ar putea să reflecte recunoștința lui David pentru toate victoriile din timpul vieții sale.

Psalmul are o structură în cinci părți mari, care se află într-o anume corespondență sau paralelism intern: A. laudă lui Dumnezeu - Stânca (1-3), B. izbăvirea lui David în luptă (4-19), C. Cele două cauze ale izbăvirii – c1. nevinovăția lui David (20-24) și c2. Dumnezeu răsplătește curăția și smerenia (25-29), D. ajutorul Domnului pentru David, în luptă (30-45), și E. laudă lui Dumnezeu – Stânca (46-50).

Să identificăm câteva adevăruri majore ale psalmului și să le aplicăm în viața noastră:

- A. Este încrederea noastră în Domnul, deplină? David îl numește în mod repetat „stânca mea”. Îl mai numește „scutul meu”, „fortăreața mea”, „răzbunătorul meu”. Este evident că pentru David centrul vieții, puterea, regele vieții sale este Dumnezeu. Cine l-a acceptat pe Hristos ca Mântuitor este într-o poziție de încredere în Dumnezeu ca David. (1-3, 46-50)
- B. Îl lauzi public pe Dumnezeu pentru izbăvirile Sale minunate sau ai rămas dator la capitolul recunoștință?
- C. Cauți (cultivi) curăția și pocăința, așa cum le-a căutat David? El știa că Domnul răsplătește pe oamenii de caracter, curați, buni, drepecți, smeriți – nu mândri, care iubesc lumina nu întunericul. (20-29)
- D. Cugeți la izbăvirile și victoriile Domnului pentru tine ca să înțelegeți că Dumnezeu este același, ieri și azi și în veci, iar cel care a creat lumea, care l-a izbăvit pe Iov, pe Israel din Egipt – prin Marea Roșie, prin paza norului și a stâlpului de foc, care l-a ajutat pe Iosua, care l-a răpit pe Ilie la cer, care l-a înviat din morți pe Hristos, este același cu Dumnezeu care ascultă cererile tale și te izbăvește? David vede identitatea minunată a

Domnului și credințioșia, constanța Lui, și își descrie victoriile prin imagini biblice luate mai ales din Geneza, Exod și celelalte cărți ale lui Moise, posibil și din Iov (4-19).

- E. Ai o legătură permanentă, continuă cu Dumnezeu și îi recunoști prezența în toate acțiunile tale? David recunoaște perfecțiunea căilor Domnului, a Scripturii inspirate (30); el îl consideră pe Dumnezeu ca antrenorul său în caracter și în tăria necesară luptei (32-35); el înțelege că oportunitățile și victoriile vin de la Dumnezeu (36-42); el recunoaște paza și ocrotirea Domnului pentru conflictele care nu au mai apărut și pentru autoritatea de care se bucură (43-45).

Aplicații:

În ce fel cultivi curăția și pocăința în viața ta? Ce calități ale caracterului le urmărești cu deosebire?

A fost David un om perfect, fără greșeli? Cum de a scris el, atunci lucrurile din versetele 20-30?

De câte ori l-ai lăudat public pe Dumnezeu și ai mărturisit binele pe care ți l-a făcut (în Biserică, în familie, în grup de prieteni)?

Îi recunoști Domnului prezența în toate detaliile vieții tale sau El este un Dumnezeu distant pentru tine? Ai o părtășie continuă cu El, prin care să înveți de la El principii, acțiune, ascultare?

Care sunt totuși deosebirile între viața și chemarea noastră și David și chemarea lui? Putem aplica psalmul 18 la viața noastră ca și cum și noi suntem regi sau regine și avem bătălii? De ce da, de ce nu?

Este entuziasmul tău pentru Dumnezeu la fel de mare ca al lui David?

24 august, Psalm 19, Lasă gloria creației să te motiveze la sfințenie, 19:12-14

Psalmul 19 are trei părți: Cartea măreției creației (1-6), Cartea despre frumusețea Legilor lui Dumnezeu (7-11), și Rugăciunea smereniei și a iertării (12-14).

Frumusețea creației îți dă cunoaștere și entuziasm, aprofundarea Legii lui Dumnezeu îți aduce învioreare spirituală, iar rugăciunea și smerenia aduc la zi relația dintre om și Dumnezeu prin mărturisire și iertare. David este preocupat, așa cum arată încheierea psalmului 19, să trăiască în sfințenie, nevinovat de păcate mari, fără vina mândriei – și, ca o favoare, cere iertare pentru defectele și păcatele pe care nu le-a cunoscut, sau le-a făcut din neștiință că se poate și trebuie mai bine. Cum pot gloria creației și cunoașterea măreției revelației din Scriptură să te conducă la sfințenie, la o viață plăcută lui Dumnezeu?

Mulți privesc la natura din jur, la Univers – atât cât îl putem cerceta, și devin mai nemulțumiți, mai puțin umani. Evoluționismul a privit la natură și a considerat că trebui să supraviețuiești cu orice preț, cel tare ucigându-l pe cel mai slab. Evoluționismul, atrăgător prin teorii și clasificări, privește la natură și nu găsește temelii pentru etică, pentru dreptate, pentru spirit, ci numai pentru relativism moral, eficiență biologică și destin dominat de lipsa vreunui absolut. Dacă, în schimb, privești la natură și vezi Creația lui Dumnezeu, ea îți va arăta mărimea lucrării Lui și mărimea puterii Lui, respectul pentru viața creată.

Psalmul 19 menționează cerurile și întinderea lor, cu astre și tot felul de fenomene asociate, cu succesiunea zilelor și a nopților, cu comunicarea și interacțiunea fără vorbe dintre procese și fenomene, cu acțiunea continuă a luminii soarelui și a căldurii lui dătătoare de viață, cu bucuria viețuitoarelor și plantelor la ivirea luminii și căldurii. Ca să fie mai expresiv, David folosește metafora mirelui bucuros de căsătorie și de mireasa sa, care iese din cortul nupțial și își începe cu entuziasm lucrarea, munca de zi de zi. Mai există, de fapt un simbol implicit: toată existența naturii e un fel de cor al vieții, cerurile „vorbesc”, zilele „proclamă”, răsunetul vocii lor străbate – inaudibil – tot universul. Totul cântă ca un măreț cor tăcut, și totuși admirabil. Ca simbol și temă, aceste imagini ar fi îndeajuns ca să evoce frumusețea și mărimea Universului. Pentru cine iubește natura, însă, lista de fenomene uimitoare ar putea fi continuată, mai în detaliu. Lumea microscopică, atomii, moleculele, elementele chimice și structura lor, lumea macroscopică cu plantele, viețuitoarele, galaxiile în mărimea lor (se estimează că există 2×10^{12} , două trilioane de galaxii), și diversele forme de viață sunt toate surse de uimire și descoperire a măreției lui Dumnezeu. Cum poate exista atâta ingeniozitate și armonie în Univers?

Toate sunt ținute laolaltă de puterea Cuvântului divin. Legile Domnului, arătate în Scriptură, nu se îngrijesc doar de existența naturii, ci ne-au vorbit și nouă, ca ființe după chipul și înfățișarea lui Dumnezeu. Cuvântul revelat îți aduce uriașe beneficii spirituale:

- a. Legea Domnului aduce perfecțiune și te revigorează spiritual; ea dă înțelepciune și adevăr, v. 7;
- b. Ea este dreaptă și aduce bucurie în suflet și în minte; ea este curată și luminează ochii cu noi descoperiri și convingeri, v. 8;
- c. Ea te învață respectul față de Dumnezeu (frica de Domnul), care este o închinare curată și veșnică (puritate și continuitate); ea îți comunică avertizările lui Dumnezeu și dreptatea Lui, v. 9;
- d. Ea te îmbogățește mai mult decât aurul, și te hrănește mai bine decât mierea curată din faguri, v. 10;
- e. Ea îți aduce învățătură bună și o mare răsplată, v. 11;

În urma privirii creației și în urma meditării la Cuvântul revelat în Scriptură, David îi cere Domnului putere să trăiască în sfințenie (12-14). Rugăciunea lui cere iertare pentru greșelile necunoscute, pentru mândrie, și se concentrează, cu modestie, să nu fie vinovat de păcate mari... Tot psalmul este un exemplu de cugetare profundă la natura vieții și curăția cerută de Domnul atotputernic.

Aplicații:

Cum citești tu „cartea naturii”, îl găsește pe Dumnezeu în ea, sau găsești, mai de grabă, lipsă de sens, violență, justificare pentru răutate?

Câte din beneficiile cugetării la Scriptură le-ai experimentat în viața ta?

De crezi că are sens să te rogi și pentru păcate făcute din neștiință?

31, Psalm 20-21, Prețuiește sărbătorile sfinte, 20:7-9

Psalmi 20-21 formează o pereche cu semnificație deosebită. Primul este o rugăciune pentru victorie, înălțată înainte ca împăratul să meargă la luptă, al doilea este o cântare de mulțumire cântată după bătălie, ca recunoștință pentru victoria obținută. Dincolo de felul în care erau folosiți acești psalmi în casa regală, David ne confruntă cu o provocare importantă: transformăm și noi evenimentele majore din viață, în sărbători de închinare aduse Domnului, cu bucurie și cu credință?

Practic, David instaurează noi sărbători, celebrează viața cu Dumnezeu și știe să dedice o cântare Domnului pentru toate bătăliile sale. Viața de credință ar fi mai bogată dacă am ști să sărbătorim după voia Domnului, cu bucurie, cu binecuvântări, cu cântare, evenimentele ei majore cum sunt: nașterea, căsătoria, binecuvântarea copiilor, dedicarea pentru o lucrare – sau re-dedicarea, pensionare, absolvirea de școli, ziua mamei, a tatălui, ziua mulțumirii, ziua copilului, anul nou, celebrarea căsătoriei, jubilee etc. (pe lângă Crăciun, Botezul Domnului, Paște, Rusalii, Înălțare).

Dumnezeu și-a învățat poporul să aibă sărbători sfinte, sabbate, momente de aducere aminte și de închinare a vieții în mâna Domnului. În ce îl privește, David se bucură să sărbătorească nu numai sabbatele Domnului, ci și alte evenimente ale vieții, pe care le închină lui Dumnezeu. Este important, să te obișnuiești să te oprești din iureșul vieții și, cu diverse ocazii, să ceri har și binecuvântare de la Dumnezeu, să aduci mulțumire, să faci promisiuni.

Să privim la lista de urări și declarații din psalmul 20, dinaintea bătăliei:

- 1.urare de ascultare a rugăciunilor (1)
- 2.urare de ocrotire în necaz (1)
- 3.urare de ajutor divin (2)
- 4.urare de închinare bine-primită (3)
- 5.urare de împlinire a planurilor și a dorințelor (4)
- 6.declarație de bucurie, în anticiparea victoriei (5)
- 7.declarație de siguranță a mântuirii (Unsul pentru noi este Hristos, 5-6).
- 8.declarație de încredere în Dumnezeu, nu în puterea armelor și a oamenilor (7).
- 9.declarație de acceptare a unui eșec posibil, dar numai ca eșec temporar, nu definitiv (8).
- 10.mijlocire clar asumată pentru cel sărbătorit (9).

De multe ori, psalmul 20 este citit la zile de naștere sau la aniversări. Gândește-te cum ai putea să reții aceste urări sau declarații și să încredești în mâna Domnului pe cineva care pleacă într-o misiune, la o școală, într-o nouă lucrare etc.

Merită acum să privim la mulțumirile și declarațiile din Psalmul 21, aduse la încheierea unei lucrări (la încheierea bătăliei):

1. mulțumire pentru ocrotire, pentru ajutor, pentru bucurie (1)
2. mulțumire pentru ascultarea rugăciunii (2)
3. mulțumire pentru cununa victoriei (3).
4. mulțumire pentru continuarea vieții (4).
5. mulțumire pentru succes și strălucire, pentru măreție (5).
6. mulțumire pentru motive de binecuvântare (6).
7. mulțumire pentru stabilitate (7).
8. încredere în victorii viitoare împotriva celor răi (8-12).
9. recunoașterea că toată victoria aparține Domnului (13)

Privind la psalmii 20-21, devin mai clare urările din încheierea psalmului 121, „Domnul te va păzi la plecare și la venire, de acum și pînă în veac”.

Aplicații :

Sărbătorește cu bucurie sărbătorile Domnului!

Care din urările din psalmul 20 și, respectiv, din mulțumirile din psalmul 21, le folosești cel mai des? Pe care le-ai folosit mai puțin?

Gândește-te dacă te poți ruga chiar acum cu urări de binecuvântare și cu mulțumiri pentru cineva cunoscut ție, și mijlocește așa înaintea Domnului.